

KOLOREKTAL KARSİNOMDA CA 19-9'UN PATHOLOGİK FAKTÖRLERLE İLİŞKİSİ: KARSİNOEMBRYONİK ANTİJEN İLE KARŞILAŞTIRMA

Dr. Nüvit DURAKER

ÖZET: Bu çalışmada kolorektal karsinomda ameliyat öncesi serum CA 19-9'un patolojik faktörlerle ve tümörün evresiyle ilişkisi araştırıldı ve karsinoembriyonik antijen (CEA) ile karşılaştırıldı. Kolorektal karsinomda yaygın olarak kullanılan CEA'in klinik uygulamadaki önemine ilişkin tartışmalar sürmekte, daha elverişli tümör işaretleyicilerinin araştırılması sürdürilmektedir. Bunlardan biri kolon karsinomu hücresinin karbonhidrat yapısındaki yüzeyi antijeni olan CA 19-9'dur. Ameliyattan birkaç saat önce alınan periferik venöz kanda iki-yanlı immünonradiomimetrik yönteme CA 19-9 ve CEA ölçümlü yapıldı. CA 19-9 için 37 U/ml, CEA için 5 ng/ml düzeyleri eşik değer olarak alındı ve bunların üzerindeki değerler pozitif kabul edildi. 123 olguda CA 19-9'un duyarlığı %29.2, CEA'nın %49.6 idi. CA 19-9 pozitifliği 4 cm'den küçük ve invazyon derinliği müsküleris propriiyayı aşmamış tümörlerde anlamlı olarak düşüktü (sırasıyla $p=0.025$, $p=0.046$). Karaciğer metastazı varlığınıkestirmeye her iki işaretleyici için söz edilen eşik değerler yetersiz kalırken; CA 19-9'u 150 U/ml, CEA'ı 20 ng/ml'den yüksek olan gruplarda karaciğer metastazı anlamlı olarak daha fazla oranda idi (sırasıyla $p<0.001$ ve $p<0.01$). Tümörün evresi ilerledikçe CA 19-9 ve CEA pozitifliği anlamlı olarak yükselmekte idi. Kürabl ve inkürabl olgular ayrılmıştır. CA 19-9 her iki eşik değer için de öneme sahipken CEA yalnızca 20 ng/ml'de öneme sahipti. Sonuç olarak, kolorektal karsinomda CEA gibi CA 19-9'un da tanı değeri yoktur. Ameliyat öncesi karaciğer metastazı olup olmadığı kestirmeye, potansiyel olarak kürabl olguları inkürabl olanlardan ayırt etmede her iki işaretleyici de yararlı olabilir. Ancak CA 19-9 CEA'den daha anlamlıdır.

ANAHAT KELİMEYELER: Kolorektal kanser, CA 19-9, CEA

SUMMARY: THE RELATIONSHIP BETWEEN CA 19-9 AND PATHOLOGIC FACTORS IN COLORECTAL CARCINOMA: COMPARISON WITH CARCINOEMBRYONIC ANTIGEN: The relation of preoperative serum CA 19-9 with pathologic factors, and stage of the tumor was studied and compared with carcinoembryonic antigen (CEA) in 123 patients with colorectal carcinoma. Besides the ongoing arguments about the clinical usefulness of tumor marker CEA in colorectal carcinoma, researches are continuing in order to find out more convenient tumor markers. One of them is CA 19-9, a carbohydrate type surface antigen of colon carcinoma cell. CA 19-9 and CEA values were measured from peripheral venous blood sample which was obtained a few hours before the operation by two-site immunoradiometric assay. CA 19-9 positivity ($>37U/ml$) and CEA positivity ($>5 ng/ml$) were 29.2% and 49.6% respectively. CA 19-9 positivity was significantly lower in tumors smaller than 4 cm and cancers not exceeding the muscularis propria (respectively $p=0.025$, $p=0.046$). In the prediction of liver metastasis the above mentioned cutoff levels for both tumor markers were insufficient. When the cutoff values of 150 U/ml for CA 19-9 and 20 ng/ml for CEA were used, positive rates were significantly correlated with presence of liver metastasis (respectively $p<0.001$, $p<0.01$). CA 19-9 and CEA levels increased significantly with progressive tumor stages. To discriminate curable and incurable tumors CA 19-9 was important for both cutoff values, whereas CEA was important only for the cutoff level of 20 ng/ml. In conclusion, CA 19-9, like CEA, is not useful in the diagnosis of colorectal carcinoma. Preoperatively to predict liver metastasis and discriminate potentially curable and incurable tumors, both markers may be useful, but CA 19-9 is more significant than CEA.

KEY WORDS: Colorectal cancer, CA 19-9, CEA

GİRİŞ

Kolorektal karsinomda en çok araştırılmış ve en yaygın kullanılan tümör işaretleyici karsinoembriyonik entijendir (CEA). Duyarlılığı ve özgüllüğü düşük olduğundan tanıda yeri olmadığından uzlaşılmasa birlikte, ameliyat öncesi CA 19-9 ile prognosla ilişkisi, ameliyat sonrası seri ölçümle nüksün erken saptanması gibi konularda tartışmalar sürmektedir (1,2,3). Bu nedenle klinik uygulamada daha elverişli işaretleyicilerin araştırılması sürdürülmemektedir. Bunlardan biri kolon karsinomu hücresinin karbonhidrat yapısındaki yüzey antijeni olan CA 19-9 olup, kendisine karşı moleküler hibridasyon teknigi ile geliştirilen monoklonal antikor tarafından tanılmaktadır (4).

Bu çalışmada kolorektal karsinomlu hastalarda ameliyat öncesi serum CA 19-9'un patolojik faktörlerle ve tümörün evresiyle ilişkisi araştırıldı ve klasik işaretleyici olarak kabul edilen CEA ile karşılaştırıldı.

GEREÇ VE YÖNTEM

Ocak 1993-Temmuz 1997 arasında, ameliyat öncesi serum CA 19-9 ve CEA düzeyleri ölçülen kolorektal adenokarsinomlu 123 hasta (66 erkek, 57 kadın; yaş ortalaması 57.7 yıl, dağılımı 17-87 yıl) prospetif çalışmaya alındı. Ameliyat-

tan birkaç saat önce alınan periferik venöz kanlar santrifüj edilerek serumları ayrıldı. CA 19-9 ve CEA ölçümleri aynı firmadan (Byke Sangtec Diagnostica GmbH & Co. KG, Dietzenbach, Deutschland) IRMA-mat CA 19-9 (eşik değer 37 U/ml) ve IRMA-coat CEA (eşik değer 5 ng/ml) kitleri kullanılarak iki-yanlı immünonradiomimetrik yönteme yapıldı. Eşik değerlerin üzerindeki düzeyler pozitif olarak kabul edildi.

Tümör büyüklüğü, histolojik diferansiyasyon derecesi, barsak duvarı invazyonu, bölgesel lenf nodu metastazı rezektabl olan 102 olguda patolojik incelemeyle belirlendi. Karaciğer ve periton metastazı ameliyat bulgusu olarak (bazen histolojik doğrulamayla birlikte) kaydedildi. Tümörün evresi Duke-Kirlik sınıflandırmasına göre (5) belirlendi. Anrezektabl 21 olgudan uzak metastaz saptanmayan 13'ünde evrelendirme yapılmadı.

Istatistiksel değerlendirmeler χ^2 -kare ve Fisher'in Kesin Olasılık Testi ile yapıldı. $P<0.05$ değerleri anlamlı kabul edildi.

BULGULAR

123 olgunun 36'sında (%29.2) CA 19-9, 61'inde (%49.6) CEA pozitif idi. Tablo 1'de tümör işaretleyicilerinin serum düzeyleri ile patolojik faktörler arasındaki ilişki verilmektedir. Tümörün yerlesimi ve histolojik diferansiyasyon derecesi ile her iki işaretleyici arasında anlamlı bir ilişki yoktu. Tümör büyüğlüğü ve barsak duvarında invazyon derinliği ile CEA ara-

TABLO 1. KOLOREKTAL KANSERDE CA19-9 VE CEA İLE PATOLOJİK FAKTORLER ARASINDAKI İLİŞKİ

Faktör	Toplam olgu	CA 19-9 > 37 n	U/ml (%)	p	CEA > 5ng/ml n	(%)	p
Yerleşim							
Sağ Kolon	17	8	(47)	AS	9	(52.9)	AS
Sol Kolon	30	8	(26.6)		14	(46.6)	
Rektum	76	20	(26.3)		38	(50)	
Tümör büyüklüğü							
<4 cm	17	3	(17.6)	a	7	(41.1)	AS
4-8 cm	75	18	(24)		36	(48)	
>8 cm	10	5	(50)		6	(60)	
Diferansiyasyon							
İyi	27	7	(25.9)	AS	10	(37)	AS
Orta	58	17	(29.3)		32	(55.1)	
Az	5	0	(0)		2	(40)	
Müsönöz	12	2	(16.6)		5	(41.6)	
Seroza invazyonu							
Yok	26	3	(11.5)	0.046	11	(42.3)	AS
Var	76	23	(30.2)		38	(50)	
Lenf nodu metastazı							
Yok	51	11	(21.5)	AS	19	(37.2)	<0.05
Var	51	15	(29.4)		30	(58.8)	

AS: Anlamsız

a: <4 cm karşı > 8 cm, p=0.025

sında bir ilişki yokken; CA 19-9 pozitifliği 4 cm'den küçük tümörlerde 8 cm'den büyük olanlara kıyasla ve invazyonu müsküleris propriyayı aşmamış karsinomlarda aşmiş olanlara kıyasla anlamlı olarak düşündü (sırasıyla p=0.025, p=0.046). Bölgesel lenf nodu metastazı ile CA 19-9 arasında bir ilişki yokken, lenf nodu tutulumu olan grupta CEA pozitifliği lenf nodu metastazı olmayan gruba göre anlamlı olarak yüksek idi (p<0.05).

Karaciğer metastazı olup olmadığını ayırd etmede iki işaretleyici için de sözü edilen eşik değerler yetersiz kaldı (Tablo 2).

Tablo 2). CA 19-9 için 150 U/ml, CEA için 20 ng/ml düzeyleri eşik değer olarak alındığında tümör işaretleyici pozitif gruptarda karaciğer metastazı görülme oranı anlamlı olarak daha yüksek idi (sırasıyla p<0.001, p<0.01).

Periton metastazı varlığı ile CEA düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki yokken, CA 19-9'u 150 U/ml'den yüksek olan grupta periton metastazı oranı anlamlı düzeyde fazlaydı.

CA 19-9 pozitifliği Dukes-Kirkelin Evre B'de %18.7 iken hastalığın yaygınlığı arttıkça oran anlamlı olarak yükselmekte, Evre D'de %52.6'ya çıkmaktaydı (Tablo 3). Eşik değer olarak 150 U/ml alındığında evreler arasındaki CA 19-9 düzeylerindeki farkların anlamlılık düzeyi oldukça yükselmekte idi. Potansiyel olarak kürabl tümörler ile (Evre B + C) inkürabl tümörler (Evre D + anrezektabl tümör) ayırt etmede CA 19-9'un 37 U/ml ve 150 U/ml eşik değerleri anlamlı derecede öneme sahipti (sırasıyla p<0.05, p<0.001).

Evre B grubunda CEA düzeyi 5 ng/ml üzerindeki olgu oranı %35.4 iken Evre D'de %68.4 idi; aradaki fark anlamlı bulundu (Tablo 4). 5 ng/ml eşik değeri için kürabl ve inkürabl olguların CEA pozitifliği arasında anlamlı bir fark yoktu. 20 ng/ml eşik değeri için CEA pozitifliği inkürabl olgularda kürabl olnlara kıyasla anlamlı olarak yüksekti (p<0.01).

TARTIŞMA

Bu çalışmada kolorektal karsinomda tümörün yerleşimi ile CA 19-9 ve CEA arasında bir ilişki saptanmadı. Başka araştırmalarda da CA 19-9 (6,7,8) ve CEA (6) ile böyle bir ilişki gözlenmemiştir. Filella ve ark. (9), CEA duyarlığını Dukes B evresindeki sağ kolon tümörlerinde sol kolon tümörlerine göre daha yüksek bulmuşlardır; sol kolonda daha çok görülen tümörün ülseri büyümeye tipinin barsak duvarını daha fazla infiltre ederek CEA'in kan dolaşımına girişini kolaylaştırdığını öne sürümlerdir.

Çalışmada tümör büyülüğu ile CEA arasında ilişki saptanmazken, CA 19-9 pozitifliği 8 cm'den büyük tümörlerde 4 cm'den küçüklere kıyasla anlamlı olarak yüksetti. Tabuchi ve ark. (6) CA 19-9 ve CEA, Ueda ve ark. (8) CA 19-9 ile tümör büyülüğu arasında bir ilişki gözlemedi. Moertel ve ark. (10) tümör yükünün barsak duvarıyla sınırlı olduğu Dukes Evre A ve B'de

TABLO 2. KARACİĞER VE PERİTON METASTAZI İLE CA19-9 VE CEA ARASINDAKI İLİŞKİ

	Toplam olgu	Karaciğer metastazlı n	(%)	p	Periton metastazlı n	(%)	p
CA 19-9	≤ 37 U/ml	87	6	(6.9)	AS	(2.3)	AS
	> 37 U/ml	36	7	(19.4)			
CA 19-9	≤ 150 U/ml	105	6	(5.7)	<0.001	(1.9)	0.004
	> 150 U/ml	18	7	(38.8)			
CEA	≤ 5 ng/ml	62	4	(6.4)	AS	(3.2)	AS
	> 5 ng/ml	61	9	(14.7)			
CEA	≤ 20 ng/ml	104	7	(6.7)	<0.01	(2.9)	AS
	> 20 ng/ml	19	6	(31.5)			

AS: Anlamsız

TABLO 3. İKİ EŞİK DEĞERDE CA 19-9 İLE EVRE ARASINDAKİ İLİŞKİ

Dukes-Kirklin Evre	Toplam olgu	CA 19-9 >37 U/ml n (%)	CA 19-9 >150 U/ml n (%)
B1	22	1 (4.5)	0 (0)
B2	26	8 (30.7)	1 (3.8)
B	48	9 (18.7) a	1 (2.1) c
C1	4	2 (50.0)	0 (0)
C2	39	10 (25.6)	5 (12.8)
C	43	12 (27.9)	5 (11.6) d
D	19	10 (52.6) b	9 (47.3) e
Anrezektabl	13	5 (38.4)	3 (23.0)

a: B karşı D, p<0.02

b: B+C karşı D+Anrezektabl, p<0.05

c: B karşı D, p=0.00002

d: C karşı D, p<0.01

e: B+C karşı D+Anrezektabl, p<0.001

tümör büyülüğu arttıkça CEA pozitifliğinin anlamlı olarak yükseldiğini saptamışlardır.

Serideki az sayıda az diferansiyeli tümörde CA 19-9 pozitifliği görülmemesine karşın, gerek CA 19-9 gerekse CEA ile histolojik diferansiyasyon derecesi arasında anlamlı bir ilişki yoktu. Tabuchi ve ark. (6) CEA ile diferansiyasyon derecesi arasında bir ilişki bulamazken, CA 19-9 pozitifliğini az diferansiyeli tümörlerde yüksek bulmuşlardır. Ueda ve ark. (8) ise CA 19-9 ile histolojik diferansiyasyon derecesi arasında bir ilişki gözlememişlerdir. Denk ve ark (11) az diferansiyeli tümör hücrelerinin CEA üretme yeteneklerini kaybedebileceklerini öne sürmüştür. Moertel ve ark. (10) da bu görüşü destekler bir sonuca ulaşmışlardır. Serilerinin tümü için CEA ile anaplatzi derecesi arasında bir ilişki görmemişler, bunu erken evre tümörlerde yüksek derecede anaplatzinin seyrek görülmeye bağımlılar; lenf nodu metastazlı ve anrezektabl olgu grubunu incelediklerinde anaplatzi derecesi arttıkça CEA düzeyinin anlamlı olarak düştüğünü gözlemişlerdir. Wang ve ark. (3) ise CEA ile diferansiyasyon derecesi arasında bir ilişki saptamamışlardır.

Çalışmada barsak duvarında müsküleris propriyada sınrılı tümörlerde CA 19-9 pozitifliği anlamlı olarak düştü. CEA ile invazyon derinliği arasında ise bir ilişki yoktu. Tabuc-

hi ve ark. (6) barsak duvarında invazyon derinliği arttıkça her iki işaretleyicinin de pozitiflik oranının anlamlı olarak yükseldiğini belirlemiştir. Ueda ve ark. (8) da CA 19-9 pozitif olgularda seroza pozitifliğini CA 19-9 negatif olan gruptan anlamlı olarak yüksek bulmuştur.

Bu çalışmada bölgelik lenf nodu metastazı ile CA 19-9 düzeyleri arasında ilişki saptanmazken, lenf nodu metastazı olmayan olgularda CEA anlamlı olarak düşündü. Lenf nodu metastazı olan olgularda Ueda ve ark. (8) CA 19-9'u, Moertel ve ark. (10) CEA'yi anlamlı olarak yüksek bulmuşlardır. Tabuchi ve ark. (6) ise lenf nodu metastazı ile CA 19-9 ve CEA arasında bir ilişki gözleme mişlerdir.

Bu çalışmada karaciğer metastazı olup olmadığını ayırt etmede iki işaretleyicinin de rutin uygulamada kullanılan eşik değerleri yetersiz kaldı. Bu değerlerin dörder katı olan CA 19-9 için 150 U/ml, CEA için 20 ng/ml düzeyleri eşik değer olarak alındığında tümör işaretleyici pozitif grupparda karaciğer metastazı oranı anlamlı olarak fazlaydı. Anlamlılık düzeyi CA 19-9 için daha yükseltti. Cerrahi girişim yaklaşımına yön verecek olan karaciğer metastazlarını ameliyat öncesinde saptamak her zaman mümkün olamamaktadır (12). Bu nedenle karaciğer metastazı olup olmadığını kestirmede CA 19-9 ve CEA'in yüksek eşik değerlerini kullanma önemli bir rol oynayabilir. Başka çalışmalarda da (6,8) her iki işaretleyicide karaciğer metastazını kestirmede yararlı bulunmuştur.

Çalışmada CEA düşük ve yüksek eşik değerlerde periton metastazı varlığını değerlendirmede yetersiz kalırken, CA 19-9'u 150 U/ml üzerinde olan olgularda periton metastazı oranı anlamlı olarak daha fazlaydı. Ueda ve ark. (8), 37 U/ml değeri için CA 19-9 pozitif hastalarda peritoneal yayılının daha fazla olduğunu saptamışlar, Tabuchi ve ark. (6) ise periton metastazı ile CA 19-9 ve CEA arasında bir ilişki bulmayışlardır.

Çalışmadaki Dukes-Kirklin Evre B tümörlerde CA 19-9 ve CEA'in duyarlıklarının düşük oluşu her iki işaretleyicinin de erken tanıda değerinin olmadığını göstermektedir. Oysa tümör evresi ilerledikçe, yani tümör yükü arttıkça CA 19-9 ve CEA pozitifliği anlamlı olarak artmaktadır. Değişik çalışmalarda evre ile CA 19-9 (Tablo 5) ve CEA (Tablo 6) arasında benzer ilişkiler saptanmıştır. İleri evre tümörlerde her iki işaretleyicinin de erken evre tümörlerde kıyasla oldukça yüksek

TABLO 4. İKİ EŞİK DEĞERDE CEA İLE EVRE ARASINDAKİ İLİŞKİ

Dukes-Kirklin Evre	Toplam olgu	CEA >5 ng/ml n (%)	CEA >20 ng/ml n (%)
B1	22	9 (40.9)	1 (4.5)
B2	26	8 (30.7)	0 (0)
B	48	17 (35.4) a,b	1 (2.1) c, d
C1	4	2 (50.0)	0 (0)
C2	39	24 (61.5)	7 (17.9)
C	43	26 (60.4)	7 (16.2)
D	19	13 (68.4)	8 (42.1) e
Anrezektabl	13	5 (38.4)	3 (23.0)

a: B karşı C, p<0.05

b: B karşı D, p<0.05

c: B karşı C, p=0.02

d: B karşı D, p=0.00008

e: B+C karşı D+Anrezektabl, p<0.01

TABLO 5. KOLOREKTAL KANSERDE DEĞİŞİK EVRELERDE CA 19-9 POZİTİFLİĞİ (>37 U/ml) YÜZDE ORANI

Kaynak	Toplam Olgu	Sınıflandırma A	Evre		
			B	C	D
Tabuchi (6)	51	Dukes -	25	33	90
Filella (7)	293	Astler-Coller -	17	34	58
Guadagni (13)	200	Dukes 6.5	15.3	26.7	54
Ueda (8)	184	Dukes 8.8	20.5	26.8	51.2
Von Kleist (12)	119	Dukes 8.3	18.2	41	55.2
Bu çalışma	110	Dukes-Kirklin -	18.7	27.9	52.6

(The Turkish Journal of Pathology)

**TABLO 6. KOLOREKTAL KANSERDE DEĞİŞİK EVRELERDE
CEA POZİTİFLİĞİ (>5 ng/ml) YÜZDE ORANI**

Kaynak	Toplam olgu	Sınıflandırma	A	Evre B	C	D
Wanebo (14)	203	Dukes	4	25	44	65
Goslin (15)	145	Dukes-Kirklin	0	15.5	45.6	66.6
Gupta (16)	281	Dukes	5.4	12.3	21.3	74.7
Tabuchi (6)	83	Dukes	14.3	22	20.9	81.8
Guadagni (13)	200	Dukes	29	22	41.7	78
Güllüoğlu (17)	105	Dukes	0	37.2	59.9	94.1
Wang (3)	318	Dukes	0	32	48	79
Bu çalışma	110	Dukes-Kirklin	-	35.4	60.4	68.4

oranda pozitif olduğu belirlenmiş; bu işaretleyicilerin ameliyat öncesi düzeylerinin hastalığın evresi hakkında fikir verebileceği belirtilmiştir. Bu çalışmada inkürabl tümörlerde (Evre D + anrezektabl tümör) CA 19-9 pozitifliği, hem 37 U/ml hem 150 U/ml eşik değerler için, potansiyel olarak kürabl tümörlerden (Evre B+C) anlamlı oranda daha yükseltti. CEA ise 5 ng/ml eşik değerde bu iki grup tümörü değerlendirmede yetersiz kalırken, 20 ng/ml eşik değeri kürabl ve inkürabl tümörlerin belirlenmesinde değerli bir veri olarak görülmektedir. Bazı çalışmalarda (10,18) küratif rezeksiyon geçiren hastalarda CEA pozitifliğinin palyatif tedavi uygulanılanlardan anlamlı olarak düşük olduğu gösterilmiştir.

Sonuç olarak, kolorektal karsinomda CEA gibi CA 19-9'unda da tanı değeri yoktur. Ameliyat öncesinde karaciğer metastazı olup olmadığını kestirmede, potansiyel olarak kürabl olguları inkürabl olanlardan ayırt etmede her iki tümör işaretleyici de yararlı olabilir. Ancak CA 19-9 CEA'den daha anlamlıdır.

KAYNAKLAR

1. Wanebo HJ. Are carcinoembryonic antigen levels of value in the curative management of colorectal cancer? *Surgery* 1981; 89: 290-295.
2. Fletcher RH. Carcinoembryonic antigen. *Ann Intern Med* 1986; 104: 66-73.
3. Wang JY, Tang R, Chiang JM. Value of carcinoembryonic antigen in the management of colorectal cancer. *Dis Colon Rectum* 1994; 34: 272-277.
4. Koprowski H, Steplewski Z, Mitchell K, Herlyn M, Herlyn D, Fuhrer P. Colorectal carcinoma antigens detected by hybridoma antibodies. Somatic

- Cell Mol Genet 1979; 5: 957-971.
 5. Steele GD, Mayer RJ. Adenocarcinoma of the colon and rectum. In: Zuidema GD, editor. *Shackelford's Surgery of the Alimentary Tract*. Philadelphia: WB Saunders 1996; 4: 124-139.
 6. Tabuchi Y, Deguchi H, Saitoh Y. Carcinoembryonic antigen and carbohydrate antigen 19-9 levels of peripheral and draining venous blood in colorectal cancer patients: Correlation with histopathologic and immunohistochemical variables. *Cancer* 1988; 62: 1605-1613.
 7. Filella X, Molina R, Grau JJ, Pique JM, Garcia-Valdecasas JC, Astudillo E, Bierte A, Bordas JM, Novell A, Campo E, Ballesta AM. Prognostic value of CA 19.9 levels in colorectal cancer. *Ann Surg* 1992; 216: 55-59.
 8. Ueda T, Shimada E, Urakawa T. The clinicopathologic features of serum CA 19-9- positive colorectal cancers. *Jpn J Surg* 1994; 24: 518-525.

9. Filella X, Molina R, Pique JM, Grau JJ, Garcia-Valdecasas JC, Biete A, Novell F, Astudillo E, Bordas JM, Campo E, De Lacy A, Daniel M, Ballesta AM. CEA as prognostic factor in colorectal cancer. *Anticancer Res* 1994; 14: 705-708.
10. Moertel CG, O'Fallon JR, Go VLW, O'Connell MJ, Thynne GS. The pre-operative carcinoembryonic antigen test in the diagnosis, staging and prognosis of colorectal cancer. *Cancer* 1986; 58: 603-610.
11. Denk H, Tappeiner G, Eckerstorfer R, Molzner HJ. CEA in gastrointestinal and extragastrointestinal tumors and its relation to tumor cell differentiation. *Int J Cancer* 1972; 10: 262-272.
12. Von Kleist S, Hesse Y, Kananeeh H. Comparative evaluation of four tumor markers, CA 242, CA 19/9, TPA, and CEA in carcinomas of the colon. *Anticancer Res* 1996; 16: 2325-2332.
13. Guadagni F, Roselli M, Cosimelli M, Mannella E, Tedesco M, Cavaliere F, Grassi A, Abbolito MR, Greiner JW, Schliom J. TAG-72 (CA72-4 assay) as a complementary serum tumor antigen to carcinoembryonic antigen in monitoring patients with colorectal cancer. *Cancer* 1993; 72: 2098-2106.
14. Wanebo HJ, Rao B, Pinsky CM, Hoffman RG, Stearns M, Schwartz MK, Oettgen HF. Preoperative carcinoembryonic antigen level as a prognostic indicator in colorectal cancer. *N Engl J Med* 1978; 299: 448-451.
15. Goslin R, Steele G, Macintyre J, Mayer R, Sugarbaker P, Cleghorn K, Wilson R, Zamcheck N. The use preoperative plasma CEA levels for the stratification of patients after curative resection of colorectal cancers. *Ann Surg* 1980; 192: 747-751.
16. Gupta MK, Arciaga R, Bocci L, Tubbs R, Bukowski R, Deodhar SD. Measurement of a monoclonal antibody-defined antigen (CA 19-9) in the sera of patients with malignant and nonmalignant diseases: Comparison with carcinoembryonic antigen. *Cancer* 1985; 56: 277-283.
17. Güllüoğlu BM, Günal Ö, Yeğen C, Aktan Ö, İnceoğlu R, Kalaycı C, Yalın R. Kolorektal kanserlerde karsinoembriyonik antijenin önemi. *Kolon Rektum Hast Derg* 1993; 3: 117-120.
18. Lewi H, Blumgart LH, Carter DC, Gillis CR, Hole D, Ratcliffe JG, Wood CB, Mc Ardle CS. Pre-operative carcinoembryonic antigen and survival in patients with colorectal cancer. *Br J Surg* 1984; 1: 206-208.